

Torsdag den 27. oktober 2011 (D)

1

6. møde

Torsdag den 27. oktober 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlemmer af Folketinget Karen J. Klint (S), Maja Panduro (S), Pia Kjærsgaard (DF), Nadeem Farooq (RV) og Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer. (Tabskaution ved brug af udvidet medgiftsordning). Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn). (Fremsættelse 12.10.2011).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende meddelelser:

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 4 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager) og

Beslutningsforslag nr. B 5 (Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbander).

Per Clausen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Beslutningsforslag nr. B 6 (Forslag til folketingsbeslutning om folketingsmedlemmers eftervederlag).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 7 (Forslag til folketingsbeslutning om ministres eftervederlag).

Torsten Schack Pedersen (V), Benedikte Kiær (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 8 (Forslag til folketingsbeslutning om en kompensationsordning for manglende gennemførelse af boligpakken).

Merete Riisager (LA) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 1 (Vil ministeren redegøre for en euroregerings konsekvenser for Danmark?)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlemmer af Folketinget Karen J. Klint (S), Maja Panduro (S), Pia Kjærsgaard (DF), Nadeem Farooq (RV) og Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Kl. 13:00

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Karen J. Klint (S), Maja Panduro (S), Pia Kjærsgaard (DF) og Nadeem Farooq (RV) har søgt om orlov fra den 27. oktober 2011 på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv. Karina Lorentzen Dehnhardt har ligeledes søgt om orlov fra den 27. oktober 2011 på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv og efterfølgende på grund af barsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at følgende godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 27. oktober 2011:

1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Østjyllands Storkreds, Rene Skau Bjørnsson, i anledning af Maja Panduros orlov.

1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Sydjyllands Storkreds, Anne Sina, i anledning af Karen J. Klints orlov.

1. stedfortræder for Dansk Folkeparti i Sjællands Storkreds, Merete Dea Larsen, i anledning af Pia Kjærsgaards orlov.

1. stedfortræder for Radikale Venstre i Københavns Omegns Storkreds, Marie-Louise Andreassen, i anledning af Nadeem Farooqs orlov, og

1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Sydjyllands Storkreds, Ida Damborg, i anledning af Karina Lorentzen Dehnhards orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling. Der kan stemmes nu.

For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Udvalgets indstilling er vedtaget enstemmigt.

Så er det det sidste punkt på dagsordenen. Alle medlemmerne agter måske ikke at blive i salen, og de bedes forlade salen i ro.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer. (Tabskaution ved brug af udvidet medgiftsordning).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).
(Fremsættelse 12.10.2011).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Må vi bede om, at dem, der skal føre private samtaler, forlader salen.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet. Venstre kan støtte det forslag, der her er lagt frem af erhvervsministeren vedrørende ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, tabskaution ved brug af udvidet medgiftsordning. Lovforslaget er en udløber af bankpakke IV, som Tinget lavede forlig om den 25. august i år, umiddelbart før der blev udskrevet valg til Folketinget. Og den bankpakke IV udmøntede sig også i et aktstykke i Finansudvalget den 7. september. Nu er der så dette lovforslag, som er en opfølgning, og vi vil gerne klart sige, at det støtter vi naturligvis op om. Det er en fortsættelse af bankpakke I, II og III, og nu får vi altså bankpakke IV, og for os er det vigtigt, at der er en meget, meget høj grad af konsensus omkring disse initiativer, som skal stabilisere og konsolidere vores realkredit- og pengeinstitutter her i landet. Det er naturligvis i særdeleshed vigtigt i en tid med økonomisk krise, hvor vi har oplevet, at der har været finansieringsinstitutter, som har været ude i betydelige vanskeligheder.

Vores penge- og realkreditinstitutter har jo en meget, meget stor og selvstændig betydning i et land som vores, og det er vigtigt, at der er tillid til disse institutter. Det er også vigtigt, at den tillid næres i omverdenen, så vores institutter kan få tilført kapital og foretage den funding, som er nødvendig. Den tidligere VK-regering har på et meget tidligt tidspunkt taget en række initiativer til at sikre disse mål-sætninger med bankpakke I og fremefter, og det her lovforslag er en udmøntning af den politik, som vi naturligvis også nu som oppositi-on slutter op om, og vi står ved, at det er forligsstof.

Den nye bankpakke IV fra august i år opererer med en udvidet såkaldt medgiftsordning i model I og II, som det kaldes. Det giver mulighed for forlængelse af statslig garanti i forbindelse med fusioner mellem pengeinstitutter, og det giver en ny model for finansiering af Indskydergarantifonden, ligesom det stadfæster nogle særlige regler for pengeinstitutter af særlig national betydning. Det synes vi er godt og fornuftigt. Det her forslag betyder, at Indskydergarantifondens afviklingsafdeling kan stille tabskaution for afvikling af nødlidende pengeinstitutter efter den udvidede medgiftsordning i model II i bankpakke IV, hvor overdragelse til Finansiell Stabilitet er gennemført, og hvor Indskydergarantifondens afviklingsafdeling ved overdragelsen har stillet en tabskaution over for Finansiell Stabilitet. Det er så betinget af, at det her forslag træder i kraft, og den midlertidige ordning med det private beredskab – som stillede en garanti, som blev iværksat i forbindelse med krisen i Max Bank – falder tilbage, og så bliver den garantistillelse overtaget i forbindelse med det her lovforslag. Det er alt sammen yderst fornuftigt.

Vi synes, det er vigtigt, at vi fastholder en række principper omkring vores hidtidige bankpakker, nemlig at det er sektoren selv, der finansierer den sikkerhedsstillelse, der gives. Vi synes, det er vigtigt, at man har nogle smidige fusions- og overtagelsesregler og ordninger, som betyder, at flest mulige af de sunde elementer i et nødlidende pengeinstitut kan videreføres og overdrages til et andet institut. Og vi synes også, som det sker med dette lovforslag, at det er fornuftigt, at staten kan udvide sin garantistillelse med det, man ellers ville have tabt under den gamle bankpakke III, og dermed også være med til at sikre, at indskydere med indskud over 750.000 kr. friholdes for at lide tab. Det er alt sammen meget fornuftigt og meget gennemarbejdet, og ligesom der er bred politisk enighed herinde – alle er jo faktisk med bortset fra Enhedslisten – er det også initiativer og ordninger, som der er bred branchemæssig opbakning til blandt realkredit- og pengeinstitutterne. Det er naturligvis også vigtigt at fastholde den enighed, lige så vel som det er vigtigt at fastholde, at ansvaret for at drive penge- og realkreditinstitutter i det her land altså ligger hos de pågældende institutters ledelser, deres direktioner og bestyrelser, og det er også de pågældende institutter, der står for finansieringen af de initiativer, der er taget til sikring af engagementer i nødlidende institutter. Det princip skal vi fastholde, og derfor noterer vi også med tilfredshed, at bundlinjen p.t. siger, at der rent faktisk er et plus på den konto. Det kan der nok også være brug for, for vi kan jo ikke afvise, at der også i fremtiden vil komme nødlidende pengeinstitutter.

Fra Venstres side er der fuld tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Frank Aaen (EL):

For en ordens skyld vil jeg bare sige, at det der plus, der angiveligt skulle være på bankpakkerne, opnår man kun, når man ser bort fra skattefradrag. For alle de udgifter, pengeinstitutterne har til bankpakkerne, trækkes jo fra i skat og koster dermed skatte kroner, men det regner man åbenbart ikke med i forligspartierne.

Må jeg spørge: Regner Venstre med, at der også er en bankpakke V på vej? Nu har vi fået bankpakke I, II, III og IV, og de tre var åbenbart ikke nok. Er fire så nok, eller kommer der også en femte? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvad betyder det, at der er nogle institutter, der har særlig samfundsmæssig eller national betydning? Betyder det, at nogle virksomheder har rettigheder, som andre ikke har? Eller hvad skal man lægge i det, at nogle har særlig betydning?

Kl. 13:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:11

Kim Andersen (V):

Allerførst vil jeg gerne sige, at hvad der er fradragsberettiget i henhold til skattereglerne, jo er reguleret under skattelovgivningen og ikke umiddelbart har noget med bankpakkerne at gøre. Men det er klart, at sætter man penge til, har man ikke et overskud, man skal betale skat af; det siger næsten sig selv.

Om der kommer en bankpakke V, tror jeg ikke at der er nogen der kan svare på; jeg kan i hvert fald ikke. Det er jo ikke muligt at forudsige, hvad der sker i en omskiftelig verden, og vi har de sidste 2-3 år haft en betydelig international økonomisk krise, som også resulterede i finansielle kriser rundt omkring i landene.

Den tidligere regering tog, som jeg nævnte det i min ordførertale, en række initiativer for at imødegå de værste virkninger af finanskrisens konsekvenser. Jeg er glad for, at den nuværende regering følger op på den hidtidige politiske linje på det her område. Vi må gå ud fra, at der nu er gjort det, som er nødvendigt, og som man kan forudse er nødvendigt, men hvorvidt det er udtømmende, er jeg ikke i stand til at svare på.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:12

Frank Aaen (EL):

Jeg skal give ordføreren mulighed for at svare på, hvad det med national betydning går ud på. Hvad angår det med bankpakkerne, er jeg glad for, og jeg synes, det er fint, at vi kan høre, at de selvfølgelig udløser nogle skattefradrag og dermed også et tab for statskassen.

Jeg vil sådan set gøre opmærksom på, at omkostningerne for samfundet jo er kæmpestore, og er vi ikke enige om, at ud over de fradrag, som bankerne noterer sig på bankpakkerne, så kan vi også se stigende renter for almindelige borgere? Er det ikke rigtigt, at bankerne kan gå over i Nationalbanken og låne penge til stort set 0 i rente, dvs. negativ rente efter inflation, samtidig med at dem, der låner pengene i banken, skal betale 8, 9, 10 pct.? Er det ikke rigtigt, at gebyrerne stiger, er det ikke rigtigt, at når bankerne har fået al den hjælp, så belønner de samfundet med at fyre folk og øge arbejdsløsheden? Er det ikke korrekt, at det er sådan, tingene hænger sammen? Og så er der det her med, hvad det betyder at være en vigtig finansvirksomhed på nationalt plan.

Kl. 13:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:13

Kim Andersen (V):

Hr. Frank Aaen stiller mange spørgsmål, og det kommer jo ikke bag på nogen herinde, at hr. Frank Aaen har et fundamentalt anderledes syn på bankdrift og på markedsøkonomi, end jeg og Venstre har. Jeg

tror bare, jeg vil indskrænke mig til at konkludere, at det er fuldstændig rigtigt, at en global økonomisk krise og en efterfølgende finanskrise naturligvis har en række konsekvenser; det har den for virksomhederne, og det har den for borgerne. Det er også klart, at pengeinstitutterne, som i enhver økonomi – i hvert fald i en markedsøkonomi – har en helt central funktion, har et behov for at konsolidere sig, og der må de naturligvis benytte de elementer, der ligger inden for lovgivningen, til at foretage den konsolidering.

Spørgsmålet om institutter, som har en særlig national betydning, vil jeg overlade til ministeren at besvare. Der er en række tekniske kriterier, der ligger til grund for den definition, men det er klart, at der er nogle realkreditinstitutter og nogle pengeinstitutter, som har en størrelse og en låneportefølje, som er større og væsentligere for et samfund end andre tilsvarende institutters. Og hvad der så nærmere er kriterierne for, at de kommer op i den gradering, vi her taler om, vil jeg overlade til ministeren at besvare.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Når hr. og fru Danmark tænder for aftennyhederne og får præsenteret mediernes billede af den danske banksektor, kan jeg godt forstå, at de opfatter sektoren som alvorligt kriseram. Det billede er dog en smule unuanceret, for med den skarpe indsats, der er foregået med løbende regulering af sektoren, har et meget bredt flertal i Folketinget rettidigt vedtaget bankpakker, der nok har været omfattende målt i kroner og øre, men som i sidste ende ikke har kostet de danske skatteydere.

Set i forhold til den europæiske finanssektor er den danske banksektors udfordringer også relativt ubetydelige. Ifølge Den Internationale Valutafond, IMF, kan det samlede tab i europæiske pengeinstitutter som følge af finanskrisen i 2007 opgøres til et tal, der i sandhed kan benævnes astronomisk. Tæt på 1 trillion euro, eller hvad der svarer til ca. 8 pct. af EU's samlede bruttonationalprodukt, tabte de i perioden fra 2007 til 2010. Med andre ord har den finansielle krise været af ualmindelig store dimensioner. Det var gårsdagens og aftens EU-topmøde da også en indlysende reaktion på.

I Danmark kan vi vores udfordringer til trods dog glæde os over, at vi altså relativt klarer os godt. Vores finansielle tilstand skyldes, at vi i Danmark har handlet fornuftigt og rettidigt. Det er de hidtidige bankpakker bevis på. Alle bankpakker har været det, man kalder for forrentet hjælp, og det har altså med andre ord hele tiden været en betingelse fra vores side, at banksektoren selv skal betale omkostningerne for afvikling af usunde banker.

Den seneste bankpakke, bankpakke IV, blev indgået af forligspartierne den 25. august 2011, som også Venstres ordfører var inde på, og på baggrund af valgets udskrivelse iværksat ved hjælp af et aktstykke i Finansudvalget. Det er dette aktstykke, vi nu formelt set ophæver til lov, sådan at bankpakke IV kan få permanent virkning.

Lad mig kort opridse de to overordnede udfordringer, vi i august stod med. Den ene udfordring var problemerne i den danske banksektor, den anden var danskernes stigende mistillid til bankerne. Begge udfordringer blev imødegået med bankpakke IV. Lad mig derfor begrunde, hvorfor bankpakke IV var nødvendig og nu derfor skal gennemføres ved lovgivning.

De tidligere bankpakker har haft tilfredsstillende effekt på hovedparten af de danske banker, men ét problem stod tilbage, som vi måtte håndtere i august, nemlig medgiftsordningen. Med bankpakke IV og dermed også dette lovforslag udvider vi medgiftsordningen, og det betyder i praksis, at ingen private kunder, når denne ordning fin-

der anvendelse, vil opleve at miste deres indestående uanset beløbet. Ordningen funderer sig i to modeller.

Når vi har med en usund bank at gøre, benytter vi os til at starte med af den første model, hvor man forsøger at sælge hele den usunde bank til en sund bank. Staten tilføjer så en medgift til den overtagende bank. Modellen sikrer, at alle indskydere dækkes fuldt ud, fordi alle forretninger ufortrødent kan køre videre. Hvis det ikke lykkes at sælge den usunde bank, træder den anden model i kraft, og ved model II opkøber den sunde bank de gode dele fra den usunde bank, altså privatkunder, små erhvervsdrivende, sunde forretningselementer, mens Finansiell Stabilitet tager sig af de dårlige aktiver. Ligesom ved den første model tilføjer staten medgift, dog nu til Finansiell Stabilitet, med den betingelse, at medgiften ikke overskrider statens forventede tab ved afvikling under bankpakke III. Det er i øvrigt også tilfældet med model I. Også ved model II sikres dækningen af alle private indskydere altså fuldt ud.

Det var i øvrigt denne model, der for nylig blev anvendt for første gang i forbindelse med Max Banks afvikling, og dermed beviste bankpakken altså sin værdi. Hvis ingen af de to modeller anvendes, bliver den usunde bank i stedet afviklet under sædvanlig procedure i bankpakke III.

En stor udfordring ved udformningen af den nye bankpakke har naturligvis været at beskytte borgerne mod yderligere tab på bankerne og samtidig skabe incitament til, at sunde banker vil overtage de usunde. Med bankpakke IV's justeringer af medgiftsordningen er det Socialdemokraternes overbevisning, at tilliden blandt investorerne øges, og situationer, hvor investorer trækker penge ud af danske banker, forebygges. Det er til gavn for danskerne, og det er til gavn for de danske banker.

Vi er glade for, at der fortsat, som indikeret af Venstres ordfører, er en bred forligskreds, og at denne forligskreds viser sig parat til at løfte ansvaret for den finansielle sektor.

Med disse ord kan Socialdemokraterne tilslutte sig lovforslaget.

Kl. 13:20

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

[Lyddudfald] ... men jeg kan godt forstå, at forligspartierne har så travlt med at sige, at det her ikke har kostet noget, selv om vi alle sammen ved, at det koster milliardbeløb i skattefradrag, og selv om vi ved, at bankerne har fået lov til gratis at låne vores egne penge ovre i Nationalbanken for at kunne genudlåne dem til os mod enormt høje renter. Det er klart, at hvis man ser bort fra det, kan det godt se ud, som om bankerne ikke har fået penge af skatteyderne, men det er ikke tilfældet.

Nu hørte vi før, at det ikke kunne udelukkes, at der kom en bankpakke V, og det kunne jeg også godt tænke mig at høre Socialdemokratiets kommentar til. Og kan man i virkeligheden ikke sige, at bankpakke V allerede er vedtaget, forstået på den måde, at landets statsminister i går nede i EU skrev under på, at hvis der er banker, der kommer i krise og har brug for ekstra kapital, så har den danske stat forpligtet sig til at skyde ekstra kapital i de banker?

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil i hvert fald sige fuldstændig klart og tydeligt, at yderligere regulering af den finansielle sektor helt sikkert kommer, det er fuldstændig klart. Erhvervsministeren meddelte allerede i går til pressen

umiddelbart efter et forligskredsmøde, at der umiddelbart er en ny regulering på vej, og det er også en nødvendig regulering. Om det så er det samme, som at vi skal have et større kompleks, som kommer til at hedde bankpakke V, eller om der engang i fremtiden kommer noget, der hedder bankpakke VI eller VII, eller hvad ved jeg, skal jeg sådan set ikke tage stilling til på nuværende tidspunkt, men sikkert er det, at så længe der er behov for at lave regulering og tilpasning af den finansielle sektor ved hjælp af lovgivning, vil vi naturligvis lægge stemmer til det. Og lad mig også bare minde om, at den lovgivning, der allerede nu er på vej, jo netop er et svar på bl.a. et grundigt stykke arbejde af Rigsrevisionen og en anbefaling fra Statsrevisorerne. Jeg går ud fra, at ordføreren for Enhedslisten også føler, at det er nødvendigt.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:22

Frank Aaen (EL):

Det med mere regulering sagde man også efter bankpakke I, bankpakke II og bankpakke III, og nu siger man det også efter bankpakke IV. Det kan man jo tro på eller lade være, og indtil videre ser det ud, som om man bare kører butikken videre nogenlunde uændret.

Men nu spurgte jeg altså, om der ikke allerede i realiteten er vedtaget en bankpakke V – nu hører vi, at der kan komme en bankpakke V, VI og VII, men det må vi jo se – ikke af det danske Folketing, ikke af danske parlamentarikere, men af den danske regering ved statsministeren, som har skrevet under på i EU, at hvis det er sådan, at banker kommer i uføre på baggrund af det, der lige er vedtaget i EU, altså gældssanering, så har den danske stat forpligtet sig til at skyde kapital i de banker.

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Benny Engelbrecht (S):

Der er på mange måder regulering på vej gennem det europæiske område, og som det jo også vil være ordføreren bekendt, er der bl.a. nye Baselregler undervejs, så på en lang række punkter vil der være behov for på kort og på lang sigt at regulere den finansielle sektor. Og det, som jeg bare må sige helt klart og tydeligt er, at det vil være nødvendigt, at vi holder fast i, at dette Folketing i så bred enighed som overhovedet tænkeligt muligt sørger for, at den regulering sker i enighed, fordi det netop er vigtigt, at der er en stabilitet – det er det, der er grundlaget for hele den finansielle sektor, og det er det, der er grundlaget for samfundet og de aktioner, som vi alle har behov for. Og jeg håber derfor også, at Enhedslisten ikke blot vil stille kritiske spørgsmål, for det ved jeg at Enhedslisten altid vil gøre, og tak for det, det er vi faktisk glade for, men også vil indgå, aktivt selvfølgelig, i at finde konkrete løsningsmodeller fremadrettet.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis vi går tilbage til oktober 2008, kan vi se, at det jo var, dengang vi i forbindelse med de store internationale økonomiske udfordringer, som hele verden også siden hen har stået over for, i relativt stor

enighed her i Folketinget valgte at gennemføre den første bankpakke. Det var sådan set ikke en bankpakke, som havde et klart sigte om, at man skulle sikre dem, der havde en aktie i en bank. Nej, det var sådan set en politisk beslutning, som skulle sikre, at der også fortsat var folk, der turde at putte deres penge ind i en bank, bl.a. udenlandske investorer, som turde at placere deres overskudskapital, investeringskapital, i danske kommercielle banker. Det var også en politisk proces og en beslutning, som skulle sikre, at de mange, der havde lånt penge i bankerne – danske virksomhedsejere, mindre, selvstændige erhvervsdrivende og private bankkunder – havde god sikkerhed for deres lån, når de eksempelvis skulle fornys. Så ville man kunne se, at vi havde en stabil samfundsøkonomi i Danmark.

Tiderne skifter, det er svært at spå om fremtiden, og vi må jo alle sammen, hvis vi kigger lidt i bakspejlet, konkludere, at det har været en omskiftelig proces, vi har været vidne til. Der har været mange udfordringer i den internationale samfundsøkonomi siden 2008 og frem til i dag, og så sent som netop i denne uge har vi fået nye aftaler på baggrund af nye udfordringer.

Det lovforslag, som der nu er fremsat af regeringen, L 2, vil vi nu ikke tillade os at kalde for en bankpakke som sådan; jeg ved godt, at nogle ordførere synes, det ligefrem er en bankpakke, men vi mener i Dansk Folkeparti, at det er et supplement til bankpakke III, fordi det er af relativt mindre indgribende karakter. Og jeg skal da undlade at fortælle om de rent lovgivningsmæssige præmisser for det; jeg synes faktisk, at den socialdemokratiske ordfører og også Venstres ordfører var relativt klare i mødet i deres beskrivelse af, hvad det var, som var baggrunden, og hvad det er, der egentlig ligger i den her medgiftsordning, som vi jo selvfølgelig også støtter fra Dansk Folkepartis side.

Vi synes jo, det er vigtigt, at vi har en politisk linje, hvor der er fælles fodslag og stor samhørighed omkring det, at der er sikkerhed om den førte politik i Danmark, så vi har en stabil banksektor; så vi har en stor tiltro til, at udenlandske investorer også tør placere deres kapital i danske kommercielle banker. Vi skal selvfølgelig også have stor tiltro til, at der for folk, der har behov for lån – ikke alene erhvervsdrivende, der skal udvikle deres virksomheder og sikre danske arbejdspladser, men også private låntagere – findes banker, som er i stand til at tilbyde de lån, der skal til for at holde hjulene så godt og grundigt i gang, som det overhovedet kan lade sig gøre med de udfordringer og betingelser, som vi har i øjeblikket.

Men Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget, og vi har jo noteret os, at der har været 21 høringssvar, og at det er i fire af dem, der har været relativt små bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

Inden jeg går ned af talerstolen – jeg ved ikke, om det giver dobbelt taletid – skriver jeg danmarkshistorie, ved at jeg også skal udtale mig på vegne af Liberal Alliance. Det er lidt en udfordring for en fra Dansk Folkeparti, men jeg har lovet at gøre det. Og jeg skal såmænd bare ganske kort meddele, at Liberal Alliances folketingsgruppe også kan støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Hvad synes Dansk Folkeparti om, at bankerne kan låne penge ovre i Nationalbanken – jeg tror, det er til godt 1 pct., dvs. under inflationen, altså gratis – samtidig med at de videreudlåner dem til danskerne til 8-9-10 pct.? De penge, der ligger ovre i Nationalbanken, er altså vores, og de udlånes til bankerne og til os, hvor vi betaler en enorm merrente for vores egne penge. Det er jo milliarder, vi taler om. Er det en trafik, som Dansk Folkeparti synes er i orden, eller skulle vi måske have fundet en anden måde at indrette os på, sådan at vi

kunne bruge vores egne penge til mere velfærd i stedet for til bankunderstøttelse?

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, spørgsmålet er jo ikke noget, man bliver helt vildt overrasket over at få fra Enhedslistens ordfører, for der er stor forskel på, hvordan vi i Enhedslisten og i Dansk Folkeparti ser på det med kommercielle banker i Danmark. Og der vil jeg da have lov til at sige heldigvis, for vi går ikke ind for statsbanker og statslig styring ud over alle grænser. Vi går faktisk ind for, at det er vigtigt, at vi understøtter de kommercielle banker, også så de derved er i stand til at tilbyde lån til deres kunder – det er jo hr. og fru Danmark; det er borgere, der har boliglån, billån, folk, der måske har taget lån til uddannelse; det er folk, der hjælper deres børn til at komme i gang på arbejdsmarkedet. Det er selvfølgelig også virksomheder, som har kreditter for at udvikle deres produkt og skabe arbejdspladser i Danmark; måske ligefrem endnu flere arbejdspladser; måske ligefrem eksport, som så gør, at vi kan få en handelsbalance osv., der er endnu bedre, end den ellers er. Og det har jeg ikke det helt store problem med. Og hvis man kigger på tallene, kan man jo også se, at den danske stat faktisk tjener penge på at låne penge ud, fordi vi har en relativt stor sikkerhedsprofil.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Nu hører vi igen den her med, at vi skal tjene penge – det vil jeg lade være ubesvaret den her gang. Vi hørte også igen det her med, at der er forskel på liberalistiske partier og Dansk Folkeparti og Enhedslisten – det er også rigtigt, og det behøver vi heller ikke at debattere – men det er jo ikke noget svar, at der er forskel.

Det, jeg spurgte efter, var, om man i Dansk Folkeparti virkelig synes, at det er i orden, at bankerne i vores bank, Nationalbanken, kan hæve vores penge til en rente, der er negativ efter inflation, og så låne dem ud til os til en enormt stor rente, som giver bankaktionærerne en enorm profit. Er det virkelig Dansk Folkepartis politik, altså at det er helt i orden, og at det gør man bare, fordi de stakkels banker har brug for lidt hjælp?

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg deler altså ikke det syn, som Enhedslisten og hr. Frank Aaen har på hele det her med de stakkels banker. Jeg mener faktisk, at vi har en dansk banksektor, som ville have været utrolig dårligt stillet, hvis ikke vi fra politisk side havde haft et så stort og massivt flertal, som der trods alt har været til stede.

Det er jo kun Enhedslisten, som stritter noget imod, og som ikke ønsker at understøtte og stimulere en god liberal banksektor i Danmark, som sikrer private forbrugere, private låntagere, virksomheder og alle mulige andre låntagere, som har en interesse i, at Danmark skal være et godt velfærdssamfund, hvor man også prøver på at bevare og forsvare den kernevelfærd, som vi har opbygget gennem

mange, mange år. Det gør man bl.a. ved at have en rigtig god banksektor.

Det betyder selvfølgelig også, at når man låner penge ud, skal man også tjene penge på at låne de penge ud, men det sker jo faktisk nogle gange – jeg ved godt, at det måske ligger langt fra en socialists terminologi – at man kan få penge til at yngle, og det er måske også derfor, at mange egentlig gerne vil låne de her penge til netop at skabe øget produktivitet og velfærd i Danmark.

Kl. 13:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører. Velkommen.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Danske banker er meget afhængige af at skaffe kapital i udlandet. Derfor blev de hårdt ramt af den internationale finanskrisen tilbage i 2008.

Når bankerne ikke har penge, betyder det, at borgere og virksomheder ikke kan komme til at låne, og det hæmmer jo selvfølgelig væksten og udviklingen og skabelsen af job her i Danmark. Derfor har meget brede flertal til Det Radikale Venstres store glæde vedtaget en lang række såkaldte bankpakker, som har sikret likviditet i bankerne og udlandets tillid til den danske banksektor.

Bankpakkerne har ikke kostet skatteborgerne en eneste krone. Det har været et bærende princip, at bankerne selv har skullet betale for de her bankpakker.

Et led i den såkaldte bankpakke IV har været to modeller for, hvordan banker kan afvikles uden tab for indskyderne. Det har været vigtigt for at sikre tilliden til sektoren. Hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokratiet har gennemgået modellerne, og den ene betyder, at et pengeinstitut kan overtage den sunde del af et andet pengeinstitut, mens statens selskab, Finansiell Stabilitet, overtager den usunde del.

Som led i aftalen lå, at den såkaldte tabskaution skulle gælde for de to modeller for afvikling. Det er det, vi sikrer med den her lov. Igen er det centralt, at skatteborgerne ikke skal betale, for det er sektoren selv, der har indbetalt penge til garantifonden, der stiller den her tabskaution.

Med de ord kan Det Radikale Venstre tilslutte sig lovforslaget.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Frank Aaen (EL):

Er Det Radikale Venstre enig i – eller ser man det som helt uproblematisk – at den danske statsminister i EU i går aftes skrev under på, at den danske stat er forpligtet til at skyde penge i danske banker, hvis det viser sig, at de kommer til at mangle kapital som følge af det, der sker med gældskrisen i EU?

Kl. 13:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:35

Andreas Steenberg (RV):

Jeg kan informere hr. Frank Aaen om, at jeg også er trafikordfører for Det Radikale Venstre og derfor desværre har siddet i møder hele formiddagen, så jeg ikke har set den aftale. Spørgeren må stille

spørgsmålet på et senere tidspunkt eller til økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Annette Vilhelmsen som ordfører for SF.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

I de sidste år har der været stor uro om den finansielle situation. I nat blev der i EU indgået aftale om nye hjælpeforanstaltninger. Alle i Europa ved, at ender f.eks. Grækenland med at gå fallit, vil det få store følger – også for Danmark.

I Danmark har der gennem flere år været eksempler på, at banker har måttet give op og erklære sig konkurs. Det har haft store konsekvenser for almindelige borgere og for virksomheder. Denne udvikling følger vi nøje, og vi har med de forskellige bankpakker forsøgt at minimere skaderne.

Det lovforslag om en udvidelse af medgiftsordningen, som vi har til første behandling nu, giver mulighed for fusioner ved overtagelse af hele eller dele af nødlidende pengeinstitutter.

Vi er stadig i gang med oprydningen efter en finansiell sektor, som løb løbsk. Den økonomiske boble, som mange finansielle virksomheder har været med til at puste op, sprang for 3 år siden. Det er en alvorlig situation, som borgere og virksomheder i dag og fremover vil komme til at mærke konsekvenserne af.

I SF har vi et princip om, at forurenere skal betale, når der sker uheld eller tilsidesættelse af sikkerhedshensyn med konsekvenser for miljøet. Samme princip skal gælde for det i flere tilfælde selvskabte morads i den finansielle verden.

Som samfund og stat skal vi være med til at skabe stabilitet i sektoren. En stabil økonomi er grundlæggende for, at vi kan skabe tillid til, at der også i fremtiden kan etableres virksomheder og investeres i tiltag, som gavner udvikling og forskning, og endelig sikre, at den enkelte borger kan have tillid til et stabilt banksystem.

Med den nye tabskaution sikres det, at det fortsat er sektoren selv, som betaler, hvis der opstår et tab i forbindelse med afvikling af en usund bank. Det er i overensstemmelse med det bærende princip bag alle bankpakkerne, at det er sektoren selv, der betaler omkostninger forbundet med afviklingen.

Høringsperioden har været kort, og det skal vi beklage, men i betragtning af, hvor vigtigt det er at få skabt ro om den finansielle sektor, bakker vi fuldt ud op om sektorens ønske om at fremme lovforslaget. Vi ønsker, at der skabes høj motivation for at finde private løsninger på håndteringen af nødlidende pengeinstitutter, og at der skal arbejdes med et solidaritetsprincip. I SF støtter vi op om ordningen, der bruges som alternativ til, at nødlidende pengeinstitutter skal håndteres gennem bankpakke III, som kan indebære, at indskydere og andre simple kreditorer kan lide tab. Det afhjælper bankpakke IV. Med lovforslaget, som vi behandler i dag, sikres det, at Finansiell Stabilitet A/S får mulighed for at medvirke til afviklingen af et nødlidende institut, uden at kreditorer lider tab. Lovforslaget skal være medvirkende til at skabe mere tillid til den danske finansielle sektor og forbedre mulighederne for finansiering ved lånoptagelse i udlandet.

Det er belastende for den finansielle sektor, at der opstår myter, som er mere eller mindre grundløse, i forhold til at kunne have tillid til et finansielt marked. Derfor er vi i SF meget tilfredse med, at der i lovforslaget lægges vægt på begreberne ordentlighed og redelighed. Vi kan tælle og regne os frem til meget i denne verden, men det er også et spørgsmål om moral og tillid banker og kunder imellem.

Vi ønsker at kunne sætte handling bag ambitiøse initiativer i forhold til at skabe stabilitet og vækst i Danmark. Det skal være muligt

som borger at kunne møde sit pengeinstitut i tillid til at få god rådgivning. Det skal være muligt for både små, mellemstore og store virksomheder at kunne investere i f.eks. miljøvenlige produktionsanlæg til gavn for både egenproduktion og samfundsøkonomi. Og endelig skal vi Danmark gøre alt, hvad vi kan, for at vores finansielle sektor kan stå stabilt i et europæisk og globalt økonomisk uvejr.

På den baggrund kan SF støtte lovforslaget.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Frank Aaen (EL):

Nu er vi så foreløbig ved bankpakke IV, og er det ikke korrekt at sige, at den finansielle sektor i Danmark stort set er uændret? Der er lavet nogle enkelte ændringer af tilsynet, men det er de samme ejere, altså aktionærerne. På nær i de krakkede banker er det stort set de samme direktører, de samme ledelser, de samme forretningsprincipper. Der er ikke lavet nogen egentlig ændring af den finansielle sektor i Danmark, og derfor kan vi sige med sikkerhed, at der også kommer en bankpakke V, VI og VII, som andre har været inde på.

Er det ikke på tide, at vi i fællesskab – i hvert fald blandt dem, hvor der nu er basis for det i forhold til den nye regering – finder ud af, hvordan vi omstrukturerer den finansielle sektor, så vi ikke bare kommer til bankpakke VIII, IX og X, men får den lavet fuldstændig om?

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Annette Vilhelmsen (SF):

Ja, jeg står og lytter efter, om det simpelt hen er en invitation fra hr. Frank Aaen til at indgå i en nærmere dialog om, hvordan man eventuelt kan gøre noget ved de problematikker, som hr. Frank Aaen rejser. Jeg synes, det er ganske alvorligt, hvad der er sket inden for banksektoren, og det giver stor usikkerhed i samfundet i det hele taget. Derfor kan vi ikke sige: Det var så bankpakke I, II, III og IV, og hvad kommer der så?

Men det er i hvert fald vores ønske, når SF går med i det her, og vi må sige, at det er afgørende nødvendigt, at vi som regering og Folketing har et meget fastere tag i den finansielle udvikling. Med hensyn til om det her er endemålet, vil jeg sige, at det tror jeg bestemt ikke det er, men jeg synes, at vi skal have alle gode løsninger og muligheder på bordet.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:41

Frank Aaen (EL):

Jo, det var en invitation, og jeg tog det også som en delvis imødekommelse af invitationen. Jeg spørger jo, for når man ser regeringsgrundlaget og har fulgt debatten om, hvad der skal være af undersøgelser af forskellige vigtige samfundsting, kan man se, at det, vi i sin tid har arbejdet hårdt for, nemlig en dybtgående undersøgelse af årsagerne til finanskrisen, forløbet og håndteringen af krisen og alternativer – hvordan kan vi undgå gentagelser? – jo indtil videre ikke er på dagsordenen.

Det er jo sådan set det, vi vil arbejde hårdt for i Enhedslisten: at vi får den grundlæggende viden om, hvad der er gået galt, og kan lave de fundamentale ændringer af den finansielle sektor, som jeg er

sikker på at der er brug for. Det vil vi tage op i finanslovforhandlingerne, kan jeg så bare oplyse om, og jeg håber, at SF er medspiller i den forbindelse.

Kl. 13:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:42

Annette Vilhelmsen (SF):

Vi vil i SF gerne være medspillere på rigtig mange områder. Og det er fuldstændig rigtigt, at hvis man gør det samme, får man samme resultat, men vi bliver bare nødt til at forholde os til den virkelighed, der er. Så vores opgave er sådan set at følge den her finansielle udvikling og gå ind og sørge for at minimere skaderne, og det skal vi selvfølgelig også gøre ud fra den vinkel, som hr. Frank Aaen nævner. Jeg synes, det lyder ganske fornuftigt, at vi skal prøve at finde ud af: Hvad er det egentlig, der kan ligge til grund for det her?

Det er muligt, at man kan nå til bunds i det og finde ud af, hvad der ligger til grund, men vi er sådan set meget optaget af, at Danmark kommer i gang med vækst og med udvikling, og at der er tillid til, at statens håndtering af den her finansielle krise er om ikke fantastisk, så dog bedre, end hvad vi har set mange andre steder i Europa.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, vi alle sammen, i hvert fald som yngre, har haft den oplevelse at være ude at cykle, hvor luften er gået ud af cyklen, og hvor man ikke rigtig orker at tage dækket og slangen af og få det lappet, men hvor man pumper cyklen op – og så er der også gået en kilometers tid mere alligevel. Det er jo det, vi har kunnet se i forløbet med bankpakkerne, nemlig at dækket er blevet pumpet op med nogle milliardgarantier fra staten, skatteyderne, så er der gået lidt tid, og så er luften igen gået ud af dækket. Nu er det indtil videre fjerde gang, luften er gået ud af dækket, og der kommer også en femte gang og en sjette og en syvende, som vi har berørt det i de korte bemærkninger.

Vi har jo allerede fået gennemført bankpakke V. Mens vi har sidet her og diskuteret bankpakke IV, er femmeren vedtaget nede i Bruxelles, ved at den danske statsminister har skrevet under på, at hvis der skulle komme en krise som udløber af den finanskrisen, der er i Euroland, og som ryster danske banker så meget, at de ikke kan klare sig og skaffe ny kapital, så er det staten, der forpligter sig til at skyde ny kapital i de banker. Vi kender ikke detaljerne, men det er hovedlinjen i det, der er aftalt og skrevet under på.

Der er også bankpakker, der ikke er talt med i nummereringen. Man kan altid diskutere det, nogle har i pressen fået nummer tre og en halv undervejs, så der har været forskellige. Vi kunne sikkert godt lave flere numre, hvis vi ville, men der er også en bankpakke, der hedder, at nationalbankdirektør Bernstein – som i øvrigt mener, at der er brug for flere arbejdsløse, han har andre sociale tilgange til verden – altså sagde, at bankerne umiddelbart kan få lov at låne 400 mia. kr. i Nationalbanken til en rente, der ligger under inflationen, dvs. gratis. Ja, de bør oven i købet optage et sådant lån, fordi det giver et lille overskud i forhold til værdiudviklingen. Og så kan de genudlåne de penge til danskerne til 7, 8, 9 eller 10 pct. i rente plus gebyrer, som er steget voldsomt, samtidig med at de øger arbejdsløsheden ved at fyre deres ansatte.

Jeg mener, at det jo også meget godt viser, hvad det er, der er problemet, nemlig at man er så fokuseret på at tjene penge til aktionærerne – og man tjener faktisk penge til aktionærerne i øjeblikket – og alligevel kommer man hele tiden med tiggerhuen og vil have nye garantier og nye tilsagn fra det offentlige. Derfor vil jeg også sige, at det der med at sige, at det er sektoren selv, der betaler, altså kun gælder, når man tager de meget snævre briller på. Lige så snart man bare regner lidt samfundsøkonomisk, er det skatteyderne, der betaler.

Så er der det, hvorfor der er krise. Altså, muligvis var det en god idé lige at – det skal jeg vende tilbage til – kigge nærmere på årsagerne til, at danske banker, herunder ikke mindst Danske Bank, kom i krise og havde brug for de her milliardkrykker betalt af skatteyderne. Det var jo ikke, fordi forbrugerne i Danmark ikke havde betalt deres lån tilbage. Det var, fordi virksomhederne i Danmark ikke havde betalt deres lån tilbage. Nogle enkelte banker som Roskilde Bank og andre har tabt deres penge, fordi de har lånt ud til boligspekulanter, men det er trods alt relativt begrænset. De rigtig store tab, der er sket for danske banker, er sket, ved at de har lånt penge ud i udlandet og har engageret sig i bankeventyr i udlandet. Det er der, de rigtig store tab er sket, og det er der, hvor man har skabt sig det problem, at man har lånt flere penge ud, end man havde i kassen, og derfor skal man hele tiden ud at låne nye penge i udlandet.

Der er masser af penge i Danmark. Altså, danskerne imellem er der overskud. Når banker hele tiden snakker om, at de ikke kan få funding, som det hedder, altså ikke kan låne penge i udlandet, så er det jo kun, fordi de har lånt ud til udlandet og derfor skal ud at skaffe penge i udlandet eller på de internationale finansmarkeder. Det er jo det, der er problemet. Det er ikke danskerne, der er problemet, det er spekulatøren, der er problemet, og det er derfor, man selvfølgelig er nødt til at kigge på de grundlæggende problemer i den finansielle sektor, den liberalisering, der er sket over en lang årrække, hvor man gik fra at være bank til at være en spekulationsforretning. Vi skal tilbage til, at banker er banker og ikke andet, i stedet for at de skal ud at lege med milliarderne på de finansielle verdensmarkeder.

Det er derfor, vi er nødt til at få lavet en undersøgelse. Det vil vi bringe op i finanslovforhandlingerne, det er helt oplagt, og vi vil sige, at vi vil have en undersøgelse af baggrunden for krisen, forløbet af krisen, forløbet af håndteringen af krisen og ikke mindst alternativet, nemlig hvordan vi undgår, at der bare kommer en ny krise, hvordan vi undgår, at der bare kommer gentagelser. Hvordan får vi f.eks. delt banker op, så vi ikke har de der mastodonter, som ikke kan tåle at falde – det hører vi om om lidt – og dem, der har national betydning, hvad går det ud på? Det skal vi vende tilbage til med ministeren.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes altid, det er ret interessant at benytte lejligheden til at stille nogle spørgsmål her i Folketinget til Enhedslistens politikere – og det er jo så også hr. Frank Aaen – for med hensyn til Enhedslistens økonomiske politik er vi nogle liberale, som er meget interesseret i at høre, hvordan man dog kan finde på at have sådan en mærkelig politik.

Hvis nu vi ikke havde haft bankpakkerne, vil hr. Frank Aaen så ikke prøve at give et billede af situationen? Hvis nu vi havde undgået bankpakkerne og bare havde sat os passivt ned og ladet en lang række banker sejle deres egen sø og gå nedenunder og hjem, havde ladet aktionærer lide tab, folk få lån, de ikke kunne få genoptaget andre steder, dårlig finansiering af danske virksomheders lån, dårlig finansiering af danske virksomheders muligheder for at udvikle deres produkter over for de kunder, som de gerne vil sælge dem til, tror

Enhedslisten så, at der ville have været flere i arbejde i Danmark, eller tror Enhedslisten, at der ville have været færre i arbejde i Danmark?

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Frank Aaen, ordføreren.

Kl. 13:49

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo sådan et godt velkendt trick her på Christiansborg, at først udlægger man modstanderens politik på en tåbelig måde, og så siger man, at den er tåbelig. Men det er ikke tilfældet; vi har aldrig nogen sinde sagt, at man bare skulle lade det hele sejle.

Lad os tage der, hvor det for alvor begyndte, nemlig med Roskilde Bank, hvor jeg også selv var ordfører. Da sagde vi om indskydere i Roskilde Bank, der havde 100 mio. kr. i klemme, at vi var imod, at skatteyderne skal redde en med 100 mio. kr. indskudt i Roskilde Bank. Vedkommende har selv sat pengene ind for at få en høj rente mod en høj risiko, og når man så taber pengene, må man tabe penge; det er et almindeligt liberalistisk princip – hvis jeg lige skal minde nogen om det.

Derimod ville vi gerne hjælpe almindelige bankkunder i Roskilde Bank, og derfor foreslog vi en opdeling af Roskilde Bank, hvor staten beholdt og videreførte alle de sunde dele, men lod spekulantdelen gå ned. Det ville kun have ramt spekulanter, og jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti har særlig kærlige følelser over for spekulanter; det har vi ikke i Enhedslisten, men vi har det meget over for almindelige mennesker, som vi synes skal have en tryk bankforbindelse.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo selvfølgelig ikke, at jeg fik noget svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg synes faktisk – og så kan hr. Frank Aaen jo korrigere mig bagefter – at vi i løbet af den her debat har oplevet spørgsmål fra selv samme hr. Frank Aaen til alle ordførere, hvor hr. Frank Aaen har brugt sin taletid på at kritisere bankpakke I, bankpakke II, bankpakke III og nu også IV'eren og i øvrigt også V'eren, som jo sikkert kommer i dag fra Bruxelles.

Men det ændrer jo ikke ved, at når jeg stiller spørgsmålet, er det, fordi jeg tror på, at hvis man ikke sikrer den her stabilitet for danske virksomheders låneadgang og danske lønmodtageres adgang til at få deres forbrugslån igennem en bank, og hvis man ikke sikrer, at vi kan bevare den her fleksibilitet og lysten til at investere i Danmark, så vil det medføre tab af dansk konkurrenceevne, dårligere økonomi og dermed også færre danske arbejdspladser.

Der er det så bare, jeg ganske stilfærdigt spørger hr. Frank Aaen: Hvis vi ikke havde lavet de her bankpakker, mener Enhedslisten så, at vi ville have haft færre arbejdsløse eller flere arbejdsløse?

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Frank Aaen (EL):

Nu ved jeg ikke, om det er min evne til at kommunikere, eller om det er hr. Skibbys evne til at lytte, der er et problem, men jeg prøver bare en gang mere.

Vi har hver eneste gang foreslået, at de sunde dele i banker, der er kommet i krise, skulle videreføres af staten til gavn for kunderne.

Dem, der har brug for lån til almindelige forretninger – det kan være bil, det kan være hus, det kan være virksomheder, der har brug for at få et lån – skal have lov til at få det i den bankdel, der drives videre af staten, hvorimod spekulantdelen bare skal gå nedenunder og hjem.

Det, der er sket så tåbeligt – med hjælp fra Dansk Folkeparti – er jo, at hver eneste gang, der har været en bank i krise, har man skyndt sig at sælge den sunde del af banken til en anden bank, som har fået kunder og filialnet meget billigt. Man har solgt de sunde dele, og så har man beholdt alt skidt. Det er jo det, der er den dumme måde at gøre det på. Jeg synes jo, man skulle have ladet skidt flyde og så have beholdt de sunde dele til gavn for borgerne.

Kl. 13:53

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror, jeg vil nyde at stå på talerstolen og rose et regeringsforslag. Jeg ved ikke, hvor mange gange vi kommer til at opleve det i de kommende samlinger her, men jeg må sige, at det flugter hundrede procent med den bankaftale, en bred kreds af partier lavede før valget, hvor vi blev enige om en konsolideringspakke – ikke en bankpakke IV, men en konsolideringspakke – for at konsolidere banksektoren. Som følge af, at jeg var minister på det tidspunkt, kan Det Konservative Folkeparti selvsagt støtte aftalen.

Hvorfor lavede vi den aftale, og hvorfor er vi så i den situation, at regeringen har fremsat det her forslag? Samfundet har ikke brug for bølgeskulp, i form af at banker kan vælte, kan trille rundt, kan skabe usikkerhed for kunderne, for erhvervslivet og for samfundet generelt set. Så derfor er det fornuftigt, at der bliver lavet en politisk aftale, som er med til at sikre overleveringer, som er med til at sikre, at bankerne i størst muligt omfang kan drives videre. Så i det her tilfælde er det et rigtig godt forslag, regeringen har fremsat. Det vil være med til at sikre ro, stabilitet og konsolidering i den finansielle sektor, og det er der også behov for.

Så Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Frank Aaen (EL):

Det er jo rigtigt, at vi her har den tidligere økonomi- og erhvervsminister, og at vi i går havde en stor debat om håndteringen af krisen i Amagerbanken. Så vil jeg bare bede den tidligere minister bekræfte, at op til, at staten gav Amagerbanken en garanti på 13,5 mia. kr., var der stor debat i pressen om, at Finanstilsynet ikke havde gjort sit arbejde ordentligt. Der var der en stribe spørgsmål fra folketingsmedlem hr. Frank Aaen, som sagde: Lad være med at bruge alle pengene og risikere skatteydernes penge i Amagerbanken. Og alligevel godkendte ministeren, at der blev givet garantier for 13,5 mia. kr., som indtil videre har ført til et tab for skatteyderne på 2 mia. kr. Giver det ikke anledning til lidt eftertænksomhed?

Kl. 13:55

Formanden:

Ordføreren.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil ikke gå igennem en manuducering i, hvordan loven fungerer, men det er ikke ministeren, der i sidste ende godkender garantier. Der er en lovgivning, som sikrer, at Finanstilsynet fører tilsyn, og at Finansiell Stabilitet så også er inde over i forhold til garantistillelse. Det, der var interessant i Rigsrevisionens rapport fra i går og Statsrevisorernes konklusion, var, at garantien blev givet på et forsvarligt grundlag. Det er jo det, man kan læse. Så har der været en masse opspil op til det, men garantien blev givet på et forsvarligt grundlag, og det, forslaget her handler om, er at være med til at sikre, at man ikke opnår en situation som den med Amagerbanken, at der bliver skabt incitament til, at andre banker kan gå ind og overtage, så man ikke oplever det bølgeskulp, der var i kølvandet på, at Amagerbanken desværre gik konkurs.

Kl. 13:55

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:56

Frank Aaen (EL):

Der var ingen tvivl om, at vi havde en meget omfattende offentlig debat, inklusive en omfattende politisk debat, hvor der også blev stillet spørgsmål til alle partierne fra Venstre og helt ud til Dansk Folkeparti og til SF den anden vej, dvs. alle partier på nær Enhedslisten. Der var stor debat om det her, og der er jo ikke nogen tvivl om, at hvis der havde været vilje til det, kunne man i hvert fald meget hurtigt have indset, at der var noget galt med den måde, Finanstilsynet agerede på, og den konstruktion, der var med Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Vil ordføreren helt udelukke det, der står i en del aviser i dag, nemlig at Økonomi- og Erhvervsministeriet lagde pres på, for at den tolkning, der gav mulighed for udstedelse af en tabsgaranti for 13,5 mia. kr., slog igennem?

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror, at jeg efterfølgende vil sende en udskrift af, hvad lovgrundlaget er for Finansiell Stabilitets arbejde og Finanstilsynets arbejde. Det er sådan, at ministeriet og ministeren ikke kan påvirke Finanstilsynets skøn. De er fuldstændig uafhængige af hinanden. Der er vandtætte skotter imellem, men det er klart, at Finansiell Stabilitet skal behandle alle lige. Så når der kommer et skøn fra Finanstilsynet, skal Finansiell Stabilitet selvfølgelig agere ud fra det. Det er blevet grundigt behandlet i Rigsrevisionens rapport og kommenteret af Statsrevisorerne, og konklusionen var den, at garantien blev givet på et forsvarligt grundlag.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:58

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Tak for debatten. Og tak for støtten til forslaget. Jeg vil godt indledningsvis takke forligskredsen og Finansudvalget for i timerne og dagene op til folketingsvalgets udskrivelse at handle relativt hurtigt, sådan at man kunne få lavet en politisk aftale, som danner baggrund for nærværende lovforslag, og at man i Finansudvalget behandlede sagen på en sådan måde, at vi var i stand til at håndtere det, hvis der

skulle opstå en krise i en finansiel institution, indtil lovforslaget her blev vedtaget. Og det viste sig jo faktisk, at det var tilfældet – det vender jeg lidt tilbage til.

Indledningsvis et par ord om, hvad lovforslaget egentlig drejer sig om. Nu har der været en bredere debat om bankpakkerne, hvilket også er relevant, men selve lovforslaget handler jo om en udvidelse af den såkaldte medgiftsordning. Man kan sige, at med udvidelsen gives der større incitament til, at sunde pengeinstitutter kan og vil overtage hele eller dele af et nødlidende pengeinstitut. Man kan sige, at medgiftsordningen udvides på to måder: den såkaldte model I og II. Med begge modeller kan staten bidrage med en medgift, som svarer til det tab, som staten forventes at kunne få gennem den individuelle statsgaranti, hvis et nødlidende pengeinstitut skulle afvikles efter reglerne i den oprindelige bankpakke III.

Som bekendt kan vi se, at den udvidede medgiftsordning i model II fandt anvendelse i forbindelse med Max Bank. Faktisk kunne vi jo konstatere, at den virkede efter hensigten. Anvendelsen af modellen sikrede, at indskyderne ikke fik tab, og som det fremgår af den politiske aftale, bygger model II på den forudsætning, at anvendelsesområdet for Indskydergarantifondens tabskaution udvides. Det er udvidelsen af Indskydergarantifondens tabskaution, som vi behandler med dette lovforslag. Med lovforslaget skabes der mulighed for, at Indskydergarantifonden stiller en tabskaution, som bl.a. dækker et eventuelt underskud i Finansiell Stabilitets datterselskab som følge af afviklingen. Dette er i lighed med, hvad der gælder i forbindelse med afviklingen efter reglerne i bankpakke III. Modellen er i overensstemmelse med det helt bærende princip for de bankpakker, der har været lavet. Det er, at det er den finansielle sektor selv, der kommer til at betale omkostningerne ved afvikling af nødlidende pengeinstitutter.

Dette lovforslag er således i overensstemmelse med den aftale, vi lavede i august 2011, og det efterfølgende aktstykke, der blev vedtaget den 7. september i 2011. Så langt så godt om selve det konkrete lovforslag.

Jeg vil også gerne sige et par ord om bankpakkerne generelt. Enhedslisten har spurgt til, om der kommer flere bankpakker. Jeg vil sige, at det ville være meget uklogt at stå og give garantier for, at der ikke kommer flere bankpakker, for hvad er det, der er sket løbende med de forskellige bankpakker? Det er jo dybest set en imødekomme af noget af den kritik, som Enhedslisten har rejst. Ja, der har været eksempler på en vis vidtløftighed eller grådighed hos pengeinstitutter, og hvad har svaret været fra en bred kreds af partierne i Folketinget? De har sagt, at det må vi have styr på. Og det har vi løbende arbejdet med. Vi har skærpet reglerne, skærpet tilsynet og skærpet lovgivningen for at mulighederne for gentagelser bliver minimeret. Man kan jo aldrig forhindre, at et pengeinstitut kommer i nød, eller at der er folk, der mener, at man kan bevæge sig på kanten af eller på den ene side af loven, men det, der er helt afgørende, er, at vi har et regelsæt, der minimerer risikoen. Det er det, vi har løbende arbejdet på med bankpakkerne.

Kl. 14:03

Faktisk har vi også gjort det på baggrund af de erfaringer, vi har høstet med Amagerbanken. Der har vi sagt, at der er behov for yderligere at skærpe reglerne. Og det gør vi med lovforslaget, der er undervejs til Folketinget, for vi kan konstatere, at der er nogle pengeinstitutter, der er noget vidtløftige i den måde, de værdiansætter deres engagementer på, specielt inden for ejendomssektoren. Jamen det må vi have lidt styr på, vi må have et mindre spænd, sådan at vi hele tiden har sikkerhed for det grundlag, som pengeinstitutterne arbejder på, og sikkerhed for, at de har deres kapitalgrundlag i orden. Så på den måde er der sådan set løbende sket en skærpelse af kravene.

Dertil kommer spørgsmålet om, hvorfor vi skal gå ind i forhold til pengeinstitutterne. Jamen hvad er alternativet? Hvad havde alternativet været for samfundet, hvis vi havde været ude i en enorm kri-

se, som den de oplever i Sydeuropa? Ville det have været til gavn for danske lønmodtagere at blive strittet ud af arbejdspladserne, fordi virksomhederne lukker? Næppe. Derfor kan man sige, at der jo er en vis logik i, at der er en vis form for forskel mellem lånerenterne, hvad hr. Frank Aaen også var inde på, for vi stiller jo krav til den finansielle sektor om, at de skal styrke deres solvens, de skal have et bedre kapitalgrundlag. Det kræver jo, at de har nogle penge. Men samtidig siger vi: I skal låne penge ud, I skal stille kreditter til rådighed for levedygtige projekter i virksomheder, I skal stille kreditfaciliteter til rådighed for borgere, der har brug for det. Det kræver, at der er et kapitalgrundlag.

Men vi skal også undgå, at vi kommer ud i en ny krise. Derfor er det sådan set også lidt interessant at konstatere, at den samme diskussion jo foregår i EU. Og i EU arbejder man med en skærpelse af kapitalkravene til den finansielle sektor. Der sker også det, at man skærper kravene, sådan at banker skal være bedre polstrede. Jeg tror oven i købet, at hr. Frank Aaen vil sige, når han læser forslaget, at det kunne han selv have fundet på. Man arbejder faktisk med en model, der siger, at hvis man kun lige opfylder de krav, der stilles til et minimum af solvens, må man ikke udbetale udbytte eller udbetale store bonusser til direktørerne. Hvis man vil det, skal man have en endnu højere dækning, så man undgår, at det bliver skatteborgerne, der kommer til at gå ind.

På den måde kan man sige, at det i virkeligheden er en kombination af de bankpakker, som brede politiske flertal i Folketinget har lavet, og en progressiv tilgang, som EU har taget til løsningen af den krise, der er i den finansielle sektor – i øvrigt også på globalt plan. Vi arbejder os stille og roligt frem til, at der kommer en relativt god styring af den finansielle sektor på en måde, som samtidig sikrer, at der bliver stillet kreditmuligheder til rådighed for virksomheder og borgere, hvilket er en forudsætning for, at vi får skabt nogle arbejdspladser, og det er jo det, der er hele humlen ved det, vi arbejder med.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:06

Frank Aaen (EL):

Jeg ved ikke, om der var en lille antydning af, at jeg ikke havde læst forslaget fra EU. Det med, at man skal begrænse udbyttebeskatning, står øverst på side 3, så mon ikke vi nogenlunde har læst det samme dokument? Det vil jeg tro.

Har regeringen noget skøn over, hvad den underskrift der blev sat på i går, om, at banker, der ikke kan klare solvenskravet, skal have penge stillet til rådighed af staten, vil komme til at koste skatteyderne?

Kl. 14:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:07

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Der er ikke noget, der tyder på, at den finansielle sektor i Danmark vil komme ind under de regler, fordi polstringen i de toneangivende danske pengeinstitutter faktisk overholder de nye skærpede krav, som man har arbejdet efter. Det er jo det positive, og det er jo også en følge af, at vi løbende har tilpasset de regler, der gælder for den finansielle sektor i Danmark, så vi sådan set har været lidt forud for vores tid. Men jeg er faktisk glad for, at der er en rimelig stabilitet i den finansielle sektor i Danmark, specielt når man ser på, hvad konsekvensen af det modsatte er i Sydeuropa.

Kl. 14:07 Mødet er hævet. (Kl. 14:10).

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:07

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo korrekt, at danske banker kun i begrænset omfang – det er vist Jyske Bank – har større mængder af græske statsobligationer. Til gengæld har man store beløb i klemme i de franske og tyske banker, som har store mængder af græske statsobligationer og derfor nu må notere store tab, så derfor kan det, der sker i Sydeuropa, jo godt skvulpe op til Danmark. Men jeg forstod svaret sådan, at man forventer, at ingen danske pengeinstitutter skal have statsstøtte i henhold til det, der er aftalt i EU.

Kl. 14:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:08

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil sige, at det for regeringen sådan set er ret afgørende, at vi fastholder en stabil finansiel sektor i Danmark, for det værste, der kan ske, er, at vi kommer i en situation, hvor det bliver svært at få de kreditfaciliteter, som er nødvendige for virksomheder og borgere – det er allerede svært i dag. Derfor arbejder vi i øvrigt også med at stille alternative finanseringskilder til rådighed, og derfor er jeg også glad for, at pensionskasser mere aktivt er begyndt at gå ind i det. Men det, der er helt afgørende for regeringen, er, at vi har en stabil finansiel sektor, som kan stille kreditfaciliteter til rådighed, for jeg synes næsten ikke, at alternativet med en enormt stigende arbejdsløshed og med virksomheder, der må lukke og slukke, til følge, er til at bære. Så derfor er vi sådan set meget optaget af, at vi undgår at komme ud i den dybe krise, som en række pengeinstitutter og i øvrigt også lande i Sydeuropa er i netop nu.

Kl. 14:09

Formanden:

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:09

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 8. november 2011, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henviser til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.